Minister
Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-I.054.7.2026.IG/MW.1

Warszawa, 24 sierpnia 2026 r.

Pani

Małgorzata Kidawa-Błońska

Marszałek Senatu RP

Dotyczy: oświadczenia złożonego przez Panią Senator Ewę Monikę Kaliszuk

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z oświadczeniem Pani Senator Ewy Moniki Kaliszuk, złożonym podczas 63. posiedzenia Senatu RP w dniu 22 lipca 2026 r. i przekazanym do Ministerstwa Rozwoju i Technologii w dniu 27 lipca 2026 r. (pismo znak: BPS/043-63-1666/26), przedstawiam następujące informacje stanowiące odpowiedź na zawarte pytania w zakresie pozostającym we właściwości ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Na wstępie należy zaznaczyć, że przywołane w wystąpieniu „Standardy dostępności dla polityki spójności 2021–2027" stanowią załącznik nr 2 do „Wytycznych dotyczących realizacji zasad równościowych w ramach funduszy unijnych na lata 2021–2027" i pozostają we właściwości Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej. Przedmiotowe opracowanie jest częścią systemu realizacji polityki spójności na lata 2021–2027 i określa zasady oraz wymagania dotyczące zapewnienia dostępności w projektach współfinansowanych ze środków funduszy europejskich. W związku z powyższym, interpretacja oraz kwestie dotyczące zakresu i sposobu stosowania ww. opracowania należą do właściwości Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej, odpowiedzialnego za opracowanie i koordynację przedmiotowych wytycznych.

Poniżej przedstawiam odniesienie do kwestii będących we właściwości ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2026 r. poz. 524, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą Pb", w art. 5 ust. 1 pkt 4 wskazuje, że obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając niezbędne warunki do korzystania z obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego przez osoby niepełnosprawne, o których mowa w art. 1 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1169 oraz z 2018 r. poz. 1217), w tym osoby starsze.

Natomiast rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem Wt", ustala warunki

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę, zapewniające spełnienie wymagań art. 5 i 6 ustawy Pb (§ 2 ust. 1 rozporządzenia Wt).

Należy również zwrócić uwagę, że przepisy rozporządzenia Wt stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 rozporządzenia Wt (§ 2 ust. 1 rozporządzenia Wt).

Zgodnie z § 54 ust. 1 rozporządzenia Wt budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego, z wyłączeniem budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych, oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą a najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej, należy wyposażyć w dźwig osobowy.

Według § 54 ust. 2 rozporządzenia Wt w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku użyteczności publicznej, wyposażanym w dźwigi, należy zapewnić dojazd z poziomu terenu i dostęp na wszystkie kondygnacje użytkowe osobom niepełnosprawnym.

W myśl § 54 ust. 3 rozporządzenia Wt w przypadku wbudowywania lub przybudowywania szybu dźwigowego do istniejącego budynku dopuszcza się usytuowanie drzwi przystankowych na poziomie spocznika międzypiętrowego, jeżeli zostanie zapewniony dostęp do kondygnacji użytkowej osobom niepełnosprawnym.

Ponadto w budynku mieszkalnym wielorodzinnym niewyposażanym w dźwigi należy wykonać pochylnię lub zainstalować odpowiednie urządzenie techniczne, umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym do mieszkań położonych na pierwszej kondygnacji nadziemnej oraz do kondygnacji podziemnej zawierającej stanowiska postojowe dla samochodów osobowych (§ 55 ust. 1 rozporządzenia Wt).

W niskim budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej, niewymagającym wyposażenia w dźwigi, o których mowa w § 54 ust. 1, należy zainstalować urządzenia techniczne zapewniające osobom niepełnosprawnym dostęp na kondygnacje z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać - nie dotyczy to budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych (§ 55 ust. 2 rozporządzenia Wt).

Ponadto zgodnie z § 193 ust. 1 rozporządzenia Wt w budynkach, o których mowa w § 54 ust. 1 i 2, liczbę i parametry techniczno-użytkowe dźwigów należy ustalać z uwzględnieniem przeznaczenia budynku, jego wysokości oraz liczby i rodzaju użytkowników.

Co najmniej jeden z dźwigów służących komunikacji ogólnej w budynku z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, a także w każdej wydzielonej w pionie, odrębnej części (segmencie) takiego budynku, powinien być przystosowany m.in. do przewozu osób niepełnosprawnych (§ 193 ust. 2 rozporządzenia Wt).

Z kolei zgodnie z § 193 ust. 2a - 3 rozporządzenia Wt kabina dźwigu osobowego dostępna dla osób niepełnosprawnych powinna mieć szerokość co najmniej 1,1 m i długość 1,4 m, poręcze na wysokości 0,9 m oraz tablicę przyzywową na wysokości od 0,8 m do 1,2 m

w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od naroża kabiny z dodatkowym oznakowaniem dla osób niewidomych i informacją głosową. W zabudowie śródmiejskiej w średniowysokim budynku mieszkalnym wielorodzinnym, mającym niewięcej niż 3 mieszkania dostępne z klatki schodowej na kondygnacji, dopuszcza się instalowanie dźwigu niespełniającego wymagań określonych w ust. 2, poza przystosowaniem go do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Zaznaczyć należy również, iż przepisy zawarte w rozporządzeniu Wt należy czytać łącznie z wiedzą techniczną zawartą w Polskich Normach powołanych w załączniku nr 1 tego rozporządzenia. Polskie Normy bowiem powoływane w przepisach prawnych zawierają wiedzę techniczną, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy Pb, mającą istotne znaczenie dla spełnienia przez obiekty budowlane wymagań podstawowych, a w konsekwencji zapewnienie bezpieczeństwa użytkowania tych obiektów.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r., poz. 1483), stosowanie Polskich Norm jest dobrowolne. Powołanie Polskich Norm w poszczególnych przepisach rozporządzenia Wt umożliwia zaprojektowanie budynku zgodnie z podstawowymi, minimalnymi wymaganiami jakie nakłada rozporządzenie Wt. Nie wyklucza to jednak możliwości zastosowania przez Projektanta innych, równorzędnych lub lepszych rozwiązań spełniających podstawowe wymagania. W tym wypadku Projektant bierze za ich przyjęcie pełną odpowiedzialność. Podkreślić bowiem należy, że zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy Pb do podstawowych obowiązków Projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami ustawy, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej. Projektowanie stanowi jedną z działalności polegającej na wykonywaniu samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, czyli obejmującej dokonywanie fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielne rozwiązywanie zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych. To Projektant uwzględniając specyfikę projektowanego obiektu budowlanego w oparciu o wiedzę techniczną oraz posiadane kwalifikacje i doświadczenie zawodowe dokonuje fachowej oceny i proponuje najlepsze, w swojej ocenie rozwiązania.

W odniesieniu do przedstawionych pytań należy wskazać, że obowiązujące przepisy techniczno-budowlane dla budynków nie ustanawiają wymogu w zakresie szerokości drzwi dźwigu wynoszącej 0,9 m.

Przywołana w załączniku nr 1 do rozporządzenia Wt Polska Norma PN-EN 81-72 *Zasady bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów -- Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i dźwigów towarowo-osobowych -- Część 72: Dźwigi dla straży pożarnej* wskazuje, że szerokość wejścia w świetle do dźwigu przystosowanego do potrzeb ekip ratowniczych ma wynosić co najmniej 0,8 m (pkt 5.2.2). Jednakże wymóg ten dotyczy jedynie dźwigów, o których mowa w § 253 ust. 1 rozporządzenia Wt, czyli dźwigów dla ekip ratowniczych w budynkach ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V, mających kondygnacje z posadzką na wysokości powyżej 25 m ponad poziomem terenu przy najniżej położonym wejściu do budynku oraz w budynku wysokościowym (WW) ZL IV.

Należy zaznaczyć, że przywołana w oświadczeniu Pani Senator Polska Norma PN-EN 81-70 *Zasady bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów -- Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i dźwigów towarowo-osobowych -- Część 70: Dostępność dźwigów dla osób, w tym osób niepełnosprawnych* – w pkt 5.2.1 wskazuje, że w istniejących budynkach szerokość wejścia w świetle do dźwigu (typu 2) ma wynosić co najmniej 0,8 m. Norma ta nie została przywołana w załączniku nr 1 do rozporządzenia Wt.

Należy mieć na uwadze, że istniejące budynki wielorodzinne charakteryzują się zróżnicowanymi rozwiązaniami konstrukcyjnymi i funkcjonalnymi, a możliwości techniczne przeprowadzenia przebudowy budynku w celu montażu dźwigów mogą być odmienne w każdym przypadku. Z tego względu nie wydaje się zasadne przyjmowanie rozwiązań o charakterze obligatoryjnym, które w sposób jednolity określałyby sposób realizacji takich inwestycji, niezależnie od specyfiki konkretnego budynku.

Właściwa ocena możliwości technicznych oraz dobór rozwiązania projektowego powinny pozostawać w kompetencji osób posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane. Jak już wyżej wskazano to projektant, uwzględniając obowiązujące przepisy, stan techniczny obiektu, jego konstrukcję oraz uwarunkowania przestrzenne, jest właściwy do określenia rozwiązania zapewniającego odpowiedni poziom bezpieczeństwa, funkcjonalności i dostępności.

Jeżeli nie ma możliwości wykonania inwestycji zgodnie z obowiązującymi przepisami, a sytuacja jest szczególnie uzasadniona, inwestor może wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o przeprowadzenie procedury dotyczącej odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych.

Należy bowiem zauważyć, że, zgodnie z art. 9 ust. 1–3 ustawy Pb, w szczególnie uzasadnionych przypadkach można uzyskać zgodę na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych. Odstępstwo nie może powodować zagrożenia życia ludzi lub bezpieczeństwa mienia, a w stosunku do obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego - ograniczenia dostępności dla potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1411 z późn.zm.) oraz nie może powodować pogorszenia warunków zdrowotno-sanitarnych i użytkowych, a także stanu środowiska, po spełnieniu określonych warunków zamiennych.

Podsumowując powyższe, w opinii tutejszego resortu nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, że obowiązujące przepisy techniczno-budowlane dla budynków prowadzą do blokowania inwestycji służących poprawie dostępności.

Niezależnie od powyższego uprzejmie informuję, że w Ministerstwie Rozwoju i Technologii trwają prace nad wydaniem nowego rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, zwanego dalej „projektem rozporządzenia Wt".

Celem wydania nowego rozporządzenia Wt jest m.in. przyjęcie rozwiązań, które będą odpowiadały aktualnym technologiom występującym w budownictwie, jak również przyspieszą i ułatwią proces realizacji inwestycji, będąc jednocześnie przejrzyste i zrozumiałe dla odbiorcy, a także zapewnią dostępność osobom ze szczególnymi potrzebami. Dlatego też planuje się wprowadzenie zmian mających na celu m.in. uaktualnienie warunków technicznych, ich ulepszenie i uproszczenie, a także doprecyzowanie przepisów, które aktualnie budzą wątpliwości interpretacyjne.

W odniesieniu do kwestii wypracowania, wspólnie z Ministrem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, jednolitych zasad stosowania przepisów techniczno-budowlanych oraz zasad finansowania modernizacji dźwigów osobowych w istniejących budynkach wielorodzinnych, należy wskazać, że minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa jest właściwy do określania, w drodze przepisów, warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Jak wskazano wyżej, przepisy rozporządzenia Wt określają wymagania, które należy uwzględnić przy projektowaniu, budowie, przebudowie oraz zmianie sposobu użytkowania budynków, a także budowli nadziemnych i podziemnych pełniących funkcje użytkowe budynków oraz związanych z nimi urządzeń budowlanych. Są to podstawowe wymagania dla budynków.

W przypadku korzystania ze wsparcia finansowego, instytucja odpowiedzialna za przygotowanie odpowiedniego programu może uzależnić to wsparcie od spełnienia dodatkowych, bardziej rygorystycznych wymagań.

Należy zatem wyraźnie rozróżnić zakres zastosowania przepisów rozporządzenia Wt od wymagań związanych z uzyskaniem wsparcia finansowego.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Baranowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii